

8/10

október - říjen
2010

ročník 80

Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Klaňajte sa Hospodinovi vo svätej ozdobe,
chvej sa pred Ním celá zem!
Hláste medzi pohanmi,
že Hospodin je Kráľom!

Žalm 96, 9-10

Nový kazatel
v Karlových Varech

Téma čísla
še m
Naše misijní poslání

Ohlédnutí za Procházkovou přednáškou 2010

Vsobotu 25. září 2010 se ve sboru BJB Na Topolce konal již 4. ročník Procházkovy přednášky. Při letošním setkání jsme se věnovali politickým procesům s představitelem a kazateli BJB v 50. letech 20. století.

Připomněli jsme si bezprostřední události, které vedly k zatýkání našich kazatelů.

Na začátku zazněla reprodukce autentického výslechu o činnosti a fungování BJB z jiného procesu ještě než vlastní zatýkání baptistických kazatelů začalo (četli L. Mečkovský a P. Dolenský).

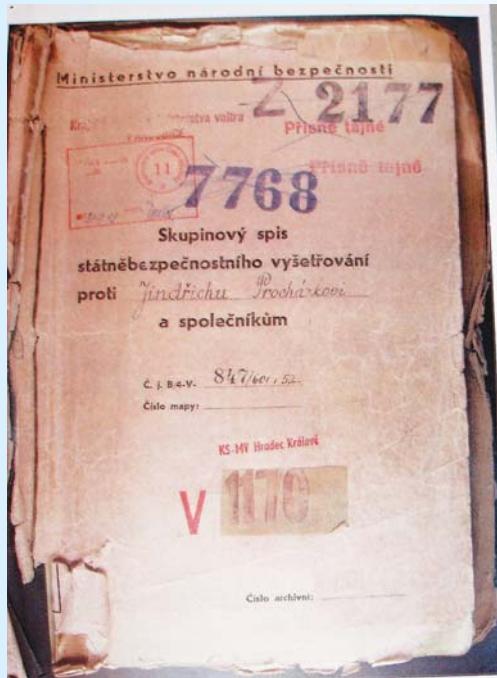
Hovořili jsme o průběhu velice dramatických událostí roku 1952, kdy během krátké doby tří měsíců měla téměř polovina českých a moravských sborů své kazatele ve vězení. O zatýkání a době ve vyšetřovací vazbě jsme slyšeli čtená svědectví bratří kazatelů Řičáře a Mikulenčáka (četli P. Macek a J. Koukal).

Ze zvukového záznamu zaznělo svědectví br. kaz. Mareše.

Také jsme se zaposlouchali do výpovědi o traumatické zkušenosti ze 48 hodinového výslechu br. kaz. Vaculíka z Bratislavы, jenž uniknul zatčení jen kvůli svému stáří (četl J. Gondáš). Rovněž jsme vyslechli svědectví vzácných hostí ses. Lydie Špringlové (dcery kaz. Burgeta) a Drahušky Drozdové (dcery kaz. Mareše). Touto cestou bychom chtěli oběma dcerám vězněných kazatelů poděkovat za jejich vstřícnost sdílet se s námi o tomto velice bolestivém období jejich rodin.

V rámci diskuse vedené bratrem kazaťcem J. Bistraninem nám na závěr přiblížil tehdejší situaci na Slovensku bratr kaz. Šaling, kterému rovněž děkujeme za jeho příspěvek.

Komentář k dobovým událostem poskytly a programem provázely sestry Ester Pěkná a Lydie Kucová. Po skončení programu byla při občerstvení možnost k dalším

neformálním rozhovorům a také k prohlížení nástěnek s mnohými dobovými materiály.

www.bjb.cz

Neboj se, toliko věř.

Mk 5,36

Obsah

Ohlédnutí za Procházkou přednáškou 2010	/2
Život s posláním (E. Poloha)	/3
Naše misijní poslání (J. Titěra)	/4
Kázanie evanjelia (P. Varga)	/5
Oslava místního sboru (E. Titěrová)	/6
Najdete si jiný sbor... (K. Mráziková)	/7
Kuba pro Krista (E. T.)	/8
Božie evangeliump (P. Varga)	/9
Už som raz taký a hotovo (PP)	/10
Promarnený čas - báseň J. Dybová	/11
Nepotrebujem ruky, nohy, potrebujuem Boha (R. Čížmár)	/12
Mé bojové ostny otupovaly (E. Krummholzová)	/13
Spomienka na brata Emila Krála (L. Betka)	/14
„Bus 4 Life“ zaparkoval aj v Nesvadoch (Betka a Aneta)	/15
Ohled na druhé (E. Titěrová)	/16
Toto je jedna z nich - báseň (Vaška)	/17
Ako deti... (A. Balážová)	/18
Kríza stredného veku (RH)	/19
Myšlienka...	/20
Fotbalový turnaj (V. Chumchal)	
Inzercia Radio 7	
Nový kazatel v Karlových Varech (J. Svoboda)	
Evanjelium Ježíša Krista je dobrou správou, pálenie Koránu je zlou správou	
TWR-CZ si v Brne pripomenulo 20 rokov vysielania v ČR a 40 rokov vysielania v češtine	
Literatúra z Detskej misie	
Fredi Winkler v Košicích... inzercia	
Britská Evangelikální aliance	
Křestansví je při většinu mladých Britů „vybledlá vzpomínka“, tvrdí průzkum	
Organizace Kristus pro všechny národy spustila nové internetové stránky v čaštině	
ProChris zveřejnil nahrávky z turné evangelisty Ulricha Parzanyho v ČR	
Jaké to je? (M. Horáčková)	
AGAPÉ (J. Dybová)	

**Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR**

Séfredaktor Stanislav Krátký.

Zástupca séfredaktora Vlastimil Pospíšil.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová, J. Titěra, P. Varga

Grafická koncepcia časopisu
a prílohy ZRNIKO: © Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok 13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok. Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840. SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4. SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu čísla 8/2010: 8, 10, 2010. Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Život s posláním

Někdy si vzpomenu na nápis v pokoji mého spolužáka na vysoké škole: „O co ti vlastně jde?“ O čem je a jaký by měl být život s Ježíšem jako Pánem a zachráncem? Pocházím z tradiční baptistické rodiny. Můj otec byl a je velmi otevřený k šíření Ježíšova evangelia. Já s tím bojuji. Slyšel jsem před časem jeden křesťanský vtip: Čeho se nejvíce bojí křesťané i ne-křesťané? Šíření Ježíšovy dobré zprávy.

Misie - to je vlastně poslání

Známe misie diplomatické, humanitární, vojenské a mimočodem i křesťanské. Pán Ježíš nás posílá k druhým lidem. Nejsem ani dokonalý, ani se nechystám někoho kritizovat, ale třeba ti můj postoj k misii v něčem pomůže. Přibližně před rokem mě navštívil kamarád a ptal se mě, jak se mám a co dělám. Nebyly to žádné plané řeči, ale pro mě to byla jedinečná možnost jak jej nechat nahlédnout do svého srdce. Říkal jsem mu, že nevím, jak dál. Nechci být příliš podrobný, proto uvedu jen to podstatné. Nabídl mi účastnit se programu, téměř studijního charakteru. Jednalo se o tři 24hodinová setkání, kde jsme mohli v úzké a uzavřené skupině naslouchat a přemýšlet o našich sborech (nejen baptistických). Po první hodině jsem si ale kladl otázku: „Za toto jsem dal 3500 Kč?“ Nakonec to ale byla zkušenosť mnohem cennější. Mohl jsem se zamyslet a změnit své názory a přístupy k zaběhnutým obrazům o církvi, kristovství, jehož neoddělitelnou součástí misie určitě je.

Mnoho z nás říká, že ještě nejsme připraveni... ještě ne! Je to ale lež od Satana!

Jedna starší sestra mi před časem řekla, že potřebujeme nějaké semináře a vzdělávání, jak misijně působit. Sama je členkou sboru desítka let a velmi mnoho toho už slyšela. Možná je to názor mnohých z nás – „ještě nejsem připraven, ještě potřebuji nějaké vzdělání, až pak budu moci evangelizovat, nyní jen studuju“. Jenže to je omyl. Nazvu to provokativně - je to Satanova lež! Vypadá to svatě, ale v konečném důsledku to ochromuje spoustu křesťanů. Pán Ježíš byl s učedníky několik MÁLO let, ale nikdy ne ve třídě (i když třídy a školy v té době existovaly). Jeho učedníci tak byli stále v praxi. To ale neznamená, že máme zrušit biblické, teologické školy a vzdělávání, ale musíme si osvojit hebrejský přístup, že teorie není odtržená od života. Že když něco vím, znamená to, že podle toho i žiji.

Žijme jako Ježíš, každý tam, kde právě jsme

Nedávno se mi dostala do rukou kniha Zapomenuté cesty od A. Hirsch a D. Altclassa (mimočodem na Slovensku je volně šířitelná v soft verzi), kde se autoři zabývají křesťanstvím jako Ježíšovským hnutím, kterým bylo v počátcích, ale díky statutu státního náboženství se od 4. st. AD stalo více institucí, než hnutím. Kniha mě osloivila tím, že v podstatě říká, aby chom žili jako Ježíš, nekladli důraz na instituce, ale na činění učedníků. Kdysi dávno platilo „co baptista, to misionář“. Dnes bojujeme s tradicionalismem a institucionalismem a s tím, aby se misie dělala alespoň nějakým způsobem. Nechci v nikom vzbuzovat výčitky, ale chci tě povzbudit, abys tam, kde žiješ, žil jako Ježíš a Jeho úžasnou nabídku na nový život a věčný život s Ním předával dál. Vstupujme aktivně do života naší místní komunity, ať už jako rodiče ve školních a školkařských sdruženích, nebo jako pejskaři či včelaři. Každý si najde okruh lidí, kterým můžeme ne-násilnou formou ukázat Pána Ježíše, Boží lásku. Zkrátka: Žijme, jak nám to ukázal Pán Ježíš. Mluvme o Boží lásce a milosti. On i tebe posílá, abys šel a nepřiváděl lidí do kostela či shromáždění, ale abys ty činil učedníky Pánu Ježísi. Co to znamená, musíš vědět, pokud Ho chceš poslouchat.

Erik Poloha

Naše misijní poslání

Po 11 letech se bude opět konat Misijní konference Bratrské jednoty baptistů. Tentokrát v sobotu dne 16. října 2010 ve Vysokém Mýtě. Využil jsem možnosti oslovit jednoho z iniciátorů, bratra kazatele Pavla Novosada, k položení několika otázek. Jeho odpovědi následují:

Co vás spolu s bratrem kazatelem E. Polohou motivovalo ke svolání Misijní konference BJB?

Byla to touha sejít se s dalšími lidmi z našich sborů, kteří misijně pracují, za misii se modlí a mají ji na srdeci.

Jaké je Tvoje očekávání - nejen pokud jde o účast, ale především o výsledky a závěry pro naše sbory?

Není podstatné, zda se konference zúčastní pět nebo padesát lidí. Důležité je, že se můžeme vzájemně sdílet, povzbuďovat a inspirovat tím, jak misijně působíme my a naše sbory. Chceme také společně hovořit o tom, co bychom chtěli a mohli udělat v oblasti misie do budoucnosti. Doufám, že si ujasníme směr, kterým jít, a uděláme i pár prvních kroků.

Co vidíš jako hlavní příčinu malé efektivity misijní práce BJB v poslední době?

To je dobrá otázka a možná i téma příští misijní konference. Já osobně vidím tři důvody. Jednak je to zaměřenost našich sborů na sebe

samotné. Zabýváme se hodně vnitro-sborovými problémy, aktivitami apod., takže nám uniká množství výzev a možností, jak naplňovat velké poslání, které nám Pán Ježíš dal. Chybí nám lidé, kteří v sobě spojují touhu a ochotu misijně pracovat. Někteří mají touhu, ale nedotáhnou ji ke konkrétní službě. Jiní zase provějí ochotu, ale bez touhy z Duchem svatého to časem vzdají. No a za třetí v našich sborech chybí lidé s vizí pro určitý druh misijní služby. Lidé, kteří dají do pohybu určité věci a svým nadšením přitáhnou další.

Mají ještě v rámci celé BJB naději na realizaci „společné misijní projekty“?

Doufám, že snad ano. Záleží na tom, o jaký typ společného misijního projektu půjde. Snažíme se teď uvést do života myšlenku zřízení fondu začkládání nových sborů. Jde o to, podpořit lidi s vizí a sbory s vizí pro tuto službu, která je náročná duchovně i finančně. Tímto by se otevřely celé BJB nové možnosti misijní práce.

Jak vidíš možnost zapojení se našich sborů do společných misijních aktivit všech denominací v ČR (ProChrist, Pozvání národa na večeří v rámci Alfa kurzů, Festival naděje Franklina Grahama apod.)?

Myslím, že pro sbory, které se snaží naplňovat misijní poslání, kde vedení sboru tyto snahy podporuje a jednotliví členové se do nich zapojují, je to úžasná příležitost. Vždyť tyhle akce už jsou „předpřipravené“. Někdo odvedl kus práce a my jsme pozváni, abychom se připojili. Skoro by se chtělo říct, co víc bychom si už mohli přát.

Co bys nejvíce přál všem sborům BJB v oblasti misie?

Aby se nebály najít si svou cestu a svůj způsob jak misijně působit a aby pak okoušely, jak je v tom Pán Bůh s nimi a jak se k nim přiznává.

Děkuji za rozhovor.

S Pavlem Novosadem rozmlouval J. Titěra

Kázanie evanjelia

P. Varga

Dennodenne nachádzame mnoho dôvodov, prečo evanjelium nekázať, prečo zakrývať nás vztah s Pánom Ježišom. Avšak Písmo nám udáva niekoľko vážnych dôvodov, prečo evanjelium zvestovať.

„Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 16; Mt 28, 19).

„Ale ako budú vzývať Toho, v koho neuverili? A ako uveria v Toho, koho nepočuli? A ako počujú bez kazateľa? A ako budú kázať, ak nie sú poslaní?“ (Rim 10, 14-15). Pán nezveril kázanie dobrej zvesti anjelom ani iným tvorom, ale ľuďom! Toto poverenie nám znie dodnes, nestratilo platnosť, pretože máme zasluženie, že Pán bude s nami v tomto poverení až do konca sveta. Preto, kým tento svet stojí, našou svätou povinnosťou a privilégiom je kázať. A to

nie je len záležitosťou kléru, špeciálnej kňažskej triedy či slúžiacich bratov. Naša pozícia je predovšetkým pozícia učeníkov, ktorí

sú zjednotení so svojím Pánom v živote aj diele. Toto prvé volanie kázať nám znie a prichádza zhora od Pána. Je však aj iný smer, odkiaľ počujeme to isté volanie. „Prosím ťa teda, otče, pošli do domu môjho otca, mám totiž päť bratov, nech im svedčí (o tých veciach), aby neprišli aj oni na toto miesto mûk“ (Lk 16, 27 – 28). Pán Ježíš vo svojom rozprávaní (nie podobenstve) o boháčovi a Lazárovi, ktorý bol v pekle, odhalil ďalší dôvod pre kázanie evanjelia. Ľudia v pekle túzia po tom, aby bolo živým na zemi zvestované evanjelium! „Prejdi do Makedónie a pomôž nám!“ (Sk 16, 9). Apoštol Pavel videl vo videní muža, ktorý ho prosil o pomoc. Okrem volania z neba a z pekla je tu volanie pochádzajúce od ľudí naokolo. Mali by sme vidieť potrebu zvestovať evanjelium tam, kde

ju vidí Pán. Musíme si uvedomiť, že ľudia zúfalo potrebujú Pána Ježiša, a máme byť pohnutí túto potrebu kázaním naplniť. Čo to ale znamená „kázať evanjelium“ podľa Biblie?

1. Svedčiť – „Budete mi svedkami“ (Sk 1, 8). Sme svedkami Ježiša Krista, a to znamená, že svojimi slovami, skutkami, spôsobmi, celou bytosťou vydávame svedectvo, že sme zachránení od budúceho súdu aj od terajšieho padlého sveta. „Choď domov ku svojim a zvestuj im, čo ti urobil Pán a že sa zamiloval nad tebou“ (Mk 5, 19). Ked' Pán Ježíš oslobovil démonizovaného ľudeka, poslal ho svedčiť jeho najbližším. Podobný následok stretnutia so živým Pánom vidíme v prípade Samaritánky (Jn 4, 28 – 29), ktorá zanechala pri studni svoje vedro na vodu spolu s obavami o svoju zlú povest a utekala volať ľudí, aby sa príšli o Pánovi presvedčiť osobne.

2. Viesť – V Jánovom evanjeliu (Jn 1, 40 – 46) vidíme Ondreja, ktorý privedol k Ježišovi svojho brata Šimona slovami „našli sme Mesiáša“, po-

tom Filipa, ktorý priviedol Natanaela slovami „našli sme Toho, o ktorom písal Mojžiš“. Keď spoznáme Pána, je pre nás najprirodzenejšie, že k Nemu chceme priviesť svojich najbližších, najmä príbuzných a priateľov. Mali by sme však zakaždým hľadať vedenie Ducha v tom, koho nám dáva na srdce, a v tom, aby sme viedli ľudí priamo k Pánovi. Môžu mať mnoho otázok, ktoré sú nám aj im prekážkou. Keď sa Natanael opýtal: „Či z Nazareta môže byť niečo dobrého?“, Filip mu jednoducho odpovedal: „Pod' a viď!“ Keď ľudia spoznajú Pána osobne, mnoho zby-

točných otázok sa rozplynie. Naším poslaním je vyučovať učeníkov, nie neobrátených ľudí. Tí potrebujú prísť a uveriť.

3. Rozsievat a žat – „Žnec už do stáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievač i žnec spolu radovali“ (Jn 4, 36). Pánovo slovo je slovo života, je to semeno, ktoré keď nájde dobrú pôdu, ktorou je srdce človeka, prinesie život. Keď semeno vzrastie, je čas žatvy. Okolo nás je mnoho ľudí, v ktorých je zasiate už dlhšiu dobu.

Môžeš to byť práve ty, kto privedie pripravené srdce k Pánovi, alebo

kto zaseje, pretože „iný rozsieva a iný žne“ (Jn 4, 37). Pán povedal, že „žatvy je sice mnoho, ale pracovníkov málo“ (Mt 9, 37) – to ukazuje opäť na nutnosť kázania. Avšak bez rozsievania nie je žatva. Kto pôjde?

4. Splácať dlh – „Dlžníkom som Grékom aj Negrékom, múdrym aj nerozumným, a tak hotový som aj vám v Ríme zvestovať evanjelium.“ Pavel sa považoval za dlžníka každému človeku, čo znamená, že keď sme prijali niečo vzácné, je normálne sa o to podeliť.

Prečo sa nepodeliť o tú najlepšiu zvest?

OSLAVA MÍSTNÍHO SBORU

David Coffey, odstupující prezent Baptistické svetové aliance

Můj závěrečný článek pro Baptist World spočívá v oslavě miestného sboru, přinejmenším už proto, že jsem si vědom, že simě pro mou službu jako prezidenta BWA bylo zaseto před šedesáti lety v miestnom baptistickém sboru.

Před dvěma měsíci zemřel můj bývalý vedoucí mládeže a to mě vedlo k uvažování o létech, které formovaly můj křesťanský život. Chválím Boha za Erica Christie a jeho ženu Margaretu, kteří položili základy učednictví v mému životě v r. 1950. Jejich láska a oddanost Ježíši Kristu; jejich znalost Písma, aplikovaná v praktickém životě; jejich štědrá pohostinnost a jejich nesobeké darování času a energie bylo úžasným přínosem v životě mnoha mladých lidí.

Můj miestny sbor byl v ulici Union, Kongston on Thames, kde jako sedmnáctiletý jsem učinil veřejné vyznání své víry ve Ježíše Krista křtem vodou. Prostřednictvím tohoto sboru jsem se naučil základním principům křesťanského vedení a později zaslechl Boží výzvu stát se kazatelem. Můj milovaný pastor Herbert Ward mě vyučoval základům řeckého Nového zákona, práce lásky, zpríjemněná stravou jeho milované ženy Mae!

Můj vedoucí mládeže ve mně nepochybně viděl budoucího kazatele a tak mě jednu neděli požádal, abych četl z Písma a vedi shromáždění při modlitbách. Dalším krokem bylo krátké oslovení dětí sboru a nakonec jsem byl hozen do vody a pronesl své první kázání.

Být vychovávaný Ericem se podo-

balo tenisové hře s Agassim nebo lekci fotbalu s Davidem Beckhamem! Svými hlubokými studiemi mě Eric vyzýval k prohloubení principů křesťanského učednictví. V miestnom sboru jsem byl vyučován baptistickým zásadám, jako je kněžství všech opravdově věřících a zaměření na důležitá téma, jakými je např. spravedlnost a náboženská svoboda, mír a smíření. Byl jsem veden k hodnocení duchovní zodpovědnosti vůči druhým věřícím a zdravé církevní kázni, která byla prostá odsuzování.

V miestnom sboru jsem si uvědomil, čím má být církev dle Božího úmyslu „společenstvím sobě nepodobných“ (památná věta Jürgena Moltmanna). Jsme povoláni být jedno v Kristu, avšak nesmíme to zaměňovat s „být stejnými v Kristu“. Moji církevní vedoucí byli pro mě modelem úžasné srdečné vstřícnosti vůči věřícím jiných křesťanských tradic. Byl jsem vyučen, že teologie a učení mají hluboký význam, ale že je nutné přistupovat ke svému doktrinálnímu přesvědčení vždy s pokorným duchem a vírou, že Hospodin má ještě více světla i pravdy, které vyvěrají z jeho slova.

V miestnom sboru jsem pochopil význam „života v DUCHU“. Uvědomil jsem si, že slepá oddanost ortodoxní pravdě bez oživující moci Ducha svatého tvorí církev chladných křesťanů. Avšak církev, která stojí blízko Ježíši a je poháněna větrem misijního ducha, je nevyhnutelně vtažena do života stálého misijního společenství s Bohem.

Vyznávám, že můj miestny sbor byl chaotickým společenstvím a prožili jsme pády a zklamání. Kázání byla někdy dlouhá a únavná, a tu a tam byl i pěvecký sbor rozladěný. Lidé ihali a vedoucí se navzájem hádali. Nás sbor neměl historii nenarušené-

ho misijního úspěchu. Avšak ta nejlepší věc, na kterou si vzpomínám, byla, že sborová rodina znala cestu, jak se zbavit církevního zmatku; vyznání, lítost a odpusťení byly cestou zpět k následování Krista.

Uctívání Krista v mému miestnom sboru mně umožnilo vidět svět různýma očima. Zde jsem se setkal s povzbuzujícím společenstvím, bohatým humorem a s hlubokou radostí ze sdílení oddanosti následovat Krista. I když jsem zůstával ve svém miestnom sboru, byl jsem volán k otevření svého srdce pro celosvětové společenství věřících. Postupně jsem si začal uvědomovat, že moje služba se bude týkat celé baptistické rodiny a že se budu těšit z privilegia sloužit jako mezinárodní pastor.

Když jsem byl pověřen funkcí prezidenta, v červenci v r. 2005, dotkl jsem se hodnot, které tvárnily můj život, a to zahrnovalo prohlášení: „V ē ř í m v c í r k e v .“ Když předávám prezidentskou hůl svému obdarovanému příteli Johnu Uptonovi, vzdávám Bohu díky za miestny sbor, který mě vyzbrojil pro službu celé baptistické rodině.

Najděte si jiný sbor...

Pastor Rick Warren kázal pro zhruba 20 000 lidí, kteří se sešli ve sboru Saddleback, tento odkaz: „Pokud chcete zůstat pasivními křesťany, najděte si jiný sbor.“

Během svého víkendového kázání Warren předložil plán pro následující „Osudné desetiletí“ sboru Saddleback, kde předpokládá exponenciální růst.

V tomto plánu není prostor pro falešné křesťany, naznačil.

„Dovolte mi být k vám upřímný jako někdo, kdo vás má rád.

Pokud jen chcete v následujících deseti letech pasivně sedět a ztrácte čas věcmi, které pominou, patrně si budete chtít najít jiný sbor, protože se tady nebudete cítit pohodlně. Protože pokud budete v tomto sboru, přijdu k vám, abych vás zmobilizoval,“ řekl jihokalifornský pastor.

„Ve jménu křesťanství byla v církví udělána spousta věcí, od kterých by se Ježíš distancoval,“ posteskli si. „Je tu falešné křesťanství, předstíratné křesťanství, pseudo-křesťanství. Chci, abychom se podívali na to skutečné. Co to znamená skutečně být následovníkem Ježíše Krista?“

Církev dnešního 21. století jsou velmi vzdálené tomu, jak to vypadalo v prvním století.

Při kázání o letniční neděli - výro-

čí první církve - Warren řekl, že tak jako se dítě narodí s celou DNA, veskerá DNA už byla v těle Kristově, když se zrodilo před více než 2000 lety. Bohužel církve a křesťanství, které můžeme vidět dnes ve 21. století, jsou velmi vzdálené tomu, jak to vypadalo v prvním století, poznamenal. Warren přirovnal Saddleback k DNA původní církve a vyzval shromáždění, aby přijalo osm charakteristik skutečného křesťanství, které lze najít v knize Skutků.

Osm charakteristik skutečného křesťanství podle Warrena

Co k nim patří? Nadpřirozená moc skrze modlitbu, používání všech jazyků a komunikačních kanálů pro misii, mobilizace všech od dětí až po seniory, pravda měnící život, láskyplná podpora nebo společenství, radostné chválení, štědré obětování a exponenciální růst.

„Skutečné křesťanství využívá obdarování všech,“ řekl Warren, autor knihy Život s jasným cílem, když odmítl pasivní a konzumní křesťanství.

„Každý je služebníkem,“ zdůraznil. V první církvi nebylo žádné publikum. Všichni přispívali a účastnili se, což vedlo k ohromujícímu růstu křesťanství.

Během následujících deseti let chce sbor Saddleback pořádat bohoslužby v každém městě Orange County a v dalších městech po USA a ve světě. Sbor v Lake Forest v Kalifornii také plánuje stát se prvním sborem v historii, který pošle někoho do každé země ve světě, aby tam šířil Dobrou zprávu.

„Budeme zpívat, dokud to nebude vědět celý svět“, je tematická píseň pro nadcházející desetiletí, prohlásil Warren.

„Když se vrátíme k novozákonnému skutečnému křesťanství, ne k těm falešným... myslíte, že bychom mohli získat víc lidí pro Ježíše?“ zeptal se.

„Bezpochyby. Mohli bychom za těch deset let oslovit víc lidí než za uplynulých 30 let dohromady.“

K. Máziková
www.krestandnes.cz

ŽIJEM S ALKOHOLIKOM

Postrehy z diskusnej skupiny z konferencie OS BJB v Bratislavе

Naša diskusná skupinka dostala k dispozícii malú miestnosť, pred ktorou sa zhromaždilo aj veľmi málo sestier. Húfy mladej a strednej generácie prechádzali popri nás na skupinku s aktuálnou témove Antikoncepcia.

Až po nejakom čase sa tichučko otvárali dvere a sestry ako šedé myšky postupne vklízli medzi nás na diskusnú skupinku s názvom: ŽIJEM S ALKOHOLIKOM.

Privítala nás svedectvom sestra, ktorá bola na opačnej strane rieky ako my všetky.

Vyzoprávala svedectvo bojov, prehier i víťazstiev alkoholičky. Další príbeh bol príbeh manželky alkoholika, ktorá tajila problémy v manželstve, odpúšťala a verila, že raz sa všetko na dobré obráti. Nestalo sa. Pre záchranu telesného, duševného a duchovného zdravia (detí, rodičov a seba samej) musela podniknúť veľmi ťažké rozhodnutie: odchod zo spoločnej domácnosti a následne rozvod.

Potom sa otvoril priestor na diskusiu, v ktorej sestry prekonávali tri „nepísané“ pravidlá, ktorými sa riadi rodina alkoholika: NEHOVOR, NECIŤ a NEDÓVERUJ!

Vek a zoskupenie bolo rôznorodé. Boli tu manželky, matky a deti alkoholikov. Niektorým dal Pán Boh vnútornú silu zotrvať vo zväzku s alkoholikom, niektoré žili s abstinujúcim alkoholikom a niektoré si zachránili „kožu“ rozmordením.

Padali otázky typu: „Poradte mi, čo mám robiť, mám sa rozvíest?“ Rady sme si nedávali. (Ved' ktorá z nás by si zobraťa na plecia zodpovednosť za to, že jej rada bola tá najlepšia? Či vari dokážeme vyriešiť kopu zranení, finančných, bytových a iných problémov?) Nie. Môžeme si vzájomne slúžiť len vlastnou životnou skúsenosťou, z ktorej si niekto môže, ale aj nemusí niečo osvojiť.

Času na vypovedanie bolestí, zranení a mnohej beznádeje života s alkoholikom bolo málo.

Pán Boh je však Pánom aj času, aj nových možností. Preto vám, milé sestry, žijúce so závislým človekom (napr. na alkohole, drogách, hracích automatoch...), ponúkame možnosť dozvedieť sa viac na webovej stránke: www.alanonslovensko.net.

Alena K.

KUBA PRO KRISTA

Přibližně 530 delegátů navštívilo konferenci BWA „Živá voda“ na Kubě v Havaně

Delegáti přcestovali ze všech krajin Kuby. Dokonce ani zemětřesení, které postihlo Santiago několik dní před konferencí, neodradilo delegáty od účasti. Když začala shromáždění, vládla slavnostní atmosféra stupňovaná očekáváním a vážným záměrem této konference.

„Umývání nohou“ po vzoru pána Ježíše.

Nejsilnější dopad této konference spočíval v posílení sborů, které se sešly na Kubě ze čtyř baptických konvencí. Jen tito přítomní mohli rozumět hlubokým pocitům, které to vytváralo. Některé sbory v tomto společenství žily v ustavičném napětí a zápasilo se o dosažení smíru. Avšak při této konferenci „Živé vody“ se uskutečnilo opravdové společenství. Prezidenti čtyř konvencí umývali jeden druhému nohy, což bylo součástí pohnutého obřadu „umývání nohou“, zatímco jiní vedoucí umývali nohy vybraných delegátů. Tento stálý důraz na službu vedoucích při konferenci odpovídá výzvě Pána Ježíše o smytí nahromaděného prachu z noh učedníků.

Kubánci složili vlastní chvalozpěv Bohu.

Shromáždění se po celou dobu vyznačovala radostním, nadšeným uctíváním Boha. Zpívaly se španělské chvalozpěvy a zpěvy chvály. Ale Kubánci se rozhodli složit svou vlastní píseň s vlastní melodií a vhodnými slovy.

Účastníci konference se ji brzy naučili, oblíbili a byla opakována zpívána během konference s velkým nadšením:

**Kristus je živou vodou,
naplnějící mou bytost,
je vodou, kterou svět potřebuje pít,
kdokoli nabral z něho,
nebude nikdy žíznit.
Kristus je živou vodou,**

je světlem a pravdou.
Je zdrojem radosti,
která nikdy nekončí.
Duši každého,
kdo v něj věří,
bude proudit věčný život
jako pramen živé vody.

Bylo fascinující pozorovat a radovat se z nástrojů, které účinkovaly ve chválícím týmu. Byli to hráči na klávesy, bubny, trumpty, klarinetы, flétny, saxofony, kytry, právě tak jako na domorodé nástroje. Kubánci jsou známí svou hudební sbory jsou požehnány velkým počtem neobvykle talentovaných zpěváků a hudebníků.

Téma vody prostupovalo celou konferenci.

Většina setkání „Živé vody“ obsahovala tvořivé prvky, při kterých voda byla hlavním motivem. Vždy šlo o znázornění tekoucí vody, provázené liturgií. Speciálně vytvořená studna byla umístěna do středu prostoru. Mladí lidé, oblečení do vhodných krojů, oživili téma a scény z Bible včetně historie ženy u studnice Jákobovy z evangelia Janova, 4 kap.

Ministryně pro náboženské záležitosti žádala baptisty, aby se účastnili vytváření dobré a pokojné společnosti.

Lidé přicházeli ke studiu a zkoumání témat, vztahujících se k situaci na Kubě. Odpolední setkání se skládalo z dvaceti pracovních skupin a šesti vnitřně spřízněných skupin pastorů, mladých lidí, žen, domácích misionářů, denominacních vedoucích a evangelistů.

Vedoucí baptistů na Kubě dohodli návštěvu delegace u ministryně pro náboženské záležitosti a jejich kolegů v úřadovnách ústředního výboru kubánské vlády.

Ministryně Mrs. Caridad přijala sr-

dečně vedoucí kubánských baptistů a BWA a ocenila rostoucí spolupráci mezi čtyřmi baptickými konvercemi na Kubě. Žádala baptisty, aby se účastnili vytváření dobré a pokojné společnosti. Témata, kterých se dotkla při rozhovoru s delegací, se týkala postavení domácích církví na Kubě, problémů, s kterými se setkali pastoři a jiní ve styku s vládou, dovozu křesťanské literatury a baptického úsilí o svobodu v Kristu a společnosti.

Večer navštívila ministryně a tři její kolegové velké večerní shromáždění v baptickém sboru Calvary. Kubánští baptisté odvážně a opakovaně vyjadřovali svou naději heslem „Kuba pro Krista“. Slova, kterých by si stěží nepovídali vedoucí vlády.

Růst baptické církve je svědectvím o víře a oddanosti našich bratří a sester na tomto ostrově.

**A zaslúbenia boli dané
Abrahámovi a jeho potomkovi.
Nehovorí: jeho potomkom,
ako by (hovoril) o mnohých,
ale ako o jednom:
tvojmu potomkovi,
a tým je Kristus.**

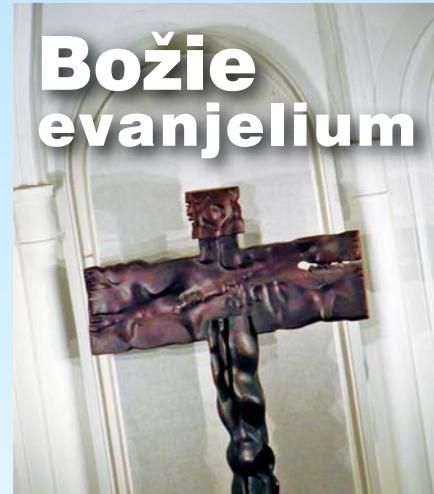
Gal 3, 16

Božie evanjelium nie je len zmluva Boha s človekom, ale je to aj zaslúbenie. Abrahám, otec viery, dostał zaslúbenie od Boha 430 rokov predtým, ako dostał Mojžiš zákony. Aký je medzi zmluvou a zaslúbením rozdiel? Zmluva má dve zodpovedné strany, zaslúbenie iba jednu. Skôr než boli dané na človeka nejaké právne požiadavky, bolo tu zaslúbenie požehnania pre Abrahámovho potomka (doslovne semeno). List Galatánom na túto tému zo starého zákona nadväzuje a zjavuje nám, že tým potomkom je Kristus. Aby sme vstúpili do novozákonného Božieho požehnania, potrebujeme byť v správnom vzťahu s Kristom. Ježiš Kristus je totiž tou centrálnou osobou celej Biblie, On je podstatou, realitou a naplnením všetkých Božích predobrazov a požehnaní. Iba Ježiš Kristus žil

Už som raz taký a hotovo

Rád čítam román jedného nórskeho spisovateľa. Dej románu sa odráha v drsnom prostredí severu, ktoré vychováva rovnako tvrdých a drsných ľudí. Hlavnou postavou je muž, o ktorom si jeho okolie myslí, že má zlú povahu, je neprístupný a nemá ďaleko k tomu, aby bol vrahom. Pri jednej návštive na susednom statku sa pobije s iným návštevníkom a predstavy ľudí sa takmer stanú skutočnosťou. Namiesto snahy o vlastnú zmenu sa rozhodol poraziť svojich neprajníkov tým, že sa stane bohatším, ako boli oni. Počas svojho života tvrdzo pracoval, aby dosiahhol svoj cieľ. Darilo sa mu. Jeho heslom bolo: „Právo musí ísť svojou cestou.“ Aj keď sa mu jeho blízki snažili pomôcť, aby sa zmenil, nikomu sa to nepodarilo. Až tragické udalosti jeho najbližších ho priviedli k tomu, že začal rozmyšľať nad pravým zmyslom života. Po mnohom hľadaní a štúdiu na konci svojho života pochopil, že „Niet inej cesty okrem Ježiša Krista“.

Aké je tvoje srdce? Ak je tvrdé ako srdce muža z románu, existuje riziko, že skončíš nešťastne – minieš cieľ a stratíš večnosť. V liste Rimanom 12, 2 čítame: „... premieňajte sa obnovením svojej mysele...“ Pán Ježiš nechce, aby si zostal starý – hriešny – odсудený na večné zahynutie. On prišiel pre našu záchrannu. Prišiel preto, aby sme nezostali HRIEŠNI. Sám(a) sa nezmeníš. Ale môžeš priať ponuku pomoci Záchrancu – Ježiša Krista.

pred Bohom na zemi spravodlivý život a svojimi skutkami pred zákonom dokonale obstál. Súčasne ten istý Jediný Spravodlivý naplnil požiadavky zákona, ktoré sú na nás kladené. Kedže sme všetci zhresili (Rim 3, 23), spravodlivý Boh musí nás hriech spravodivo odsúdiť, pretože odplatou za hriech je smrť (Rim 6, 23). To urobil tak, že za nás nechal zomrieť svojho Syna. Ako ináč môžeme pred svätým Bohom obstáť? Boh teraz, keď je naplnená spravodlivosť, môže udelovať milosť tým, ktorí o ňu stoja. Zmluva má dve strany. Dnes sa nemusíme snažiť dosahovať nebo svojimi nedokona-

lými skutkami alebo nábožnou aktivitou. Boží Syn, Ježiš Kristus, túto stránku Božieho zákona dokonale naplnil a dnes môže byť pripočítaná nám, ktorí vierou prijíname túto zvest (Rim 4, 24).

Z našej strany sa neočakáva vôbec nič. „Činte pokánie a verte v evanjelium!“ to je prvé posolstvo, ktoré čítame v Novom zákone. Áno, musíme uznať Boha za spravodlivého, seba za hriechneho a priať Božie riešenie. Hľadáš ešte nejakú inú cestu k Bohu? Písma zjavuje, že tou cestou je jedine Kristus. Najlepšie miesto pre teba je biblické „v Nom“. „Ved’ kolkokolvek je zaslúbení Božích, v Nom sú všetky: áno; preto v Nom je aj amen“ (2Kor 1, 20).

V Kristovi je zmluva uzavorená, v Kristovi si sa stal dedičom Božích zaslúbení. Zaslúbenie má jednu zodpovednú stránku, a tou je Darca.

Spravodlivosť je naplnená, prístup k prameňu života a požehnania je voľný. Čo je najväčším novozákoným požehnaním?

Je to Duch, ktorého prijíname skrze vieru (Gal 3, 2 – 14). Potomkom z úvodného verša je Kristus a my sme teraz jedno s Ním skrze Ducha. Niet lepsieho miesta pre teba než „v Nom“.

**Spracoval
P. Varga**

Promarnený čas

**Čas promarnený
neláskou,
zlobou,
závistí
a pýchou
už nikdy nenavrátiš.**

A ty to dobре víš!

**Kdyby ses snažil ze všech sil,
ten čas jsi promarnil!**

Je navždy pryč.

**Je časem promarnených chvil.
Tobě jen vrásky prohloubil.**

**A priblížil ti cíl,
v némž vyměřen ti bude
tvůj zasloužený,
v némž vyměřen ti bude
tvůj spravedlivý díl.**

**Už nikdy nenavrátiš
čas promarnených chvil.**

Jarmila Dybová

Nepotrebujem ruky, nohy, potrebujem Boha

Rastislav Čižmár

Vnedelu 12. septembra 2010 kázał Nick Vujicic – evanjelista bez rúk a nôh na bohoslužbe v brnenskom kine Scala.

Dvadsaťsedemročný Austrálčan navštívil 38 krajín a v uplynulom týždni bol dvakrát motivačným rečníkom aj na stretnutiach pre podnikateľov v Česku. Poslucháčom vysvetlil, že keď príde do krajiny, kde nemajú radi kázne, porozpráva im svoj príbeh a ľudia sa ho potom pýtajú, odkiaľ čerpá silu. „Je to vďaka mojej viere v Boha,“ svedčí im a oni kladú ďalšie otázky.

Riaditeľ neziskovej organizácie Life without limbs (Život bez končatín) na bohoslužbe, ktorú usporiadalo Slovo života Brno, kázal na úvod z knihy proroka Jeremiáša 29, 11 – 14.

„Ludia si myslia, že trpím... Boh nezmenil moje okolnosti, ale moje srdce,“ vyhlásil. Vyše osemsto návštěvníkom zhromaždenia, z ktorých približne polovicu tvorili mladí od 12 do 25 rokov, povedal: „Mám pári topánok v šatníku pre prípad, že by povedal ‚ánó.‘ Uviedol, že je vdačný za dva prsty, ktoré má, pretože môže ukázať symbol mieru „peace“, vitazné „vécko.“

Prítomným položil rečnícku otázku: „Je lepšie žiť 90 rokov s rukami

a nohami, alebo keď jedna duša v Brne príde do neba?“ Nick Vujicic sa podľa vlastných slov ako 10-ročný pokúsil o samovraždu. Následne poukázal na biblickú pasáž v Evanjeliu podľa Jána 9, 1 – 3, ktorá zmenila jeho život v 15-tich rokoch. „Boh môže povedať nie, pokiaľ má lepší plán,“ uviedol. „Keď sa modlíš za zázrak a nedeje sa, Ty môžeš byť pre niekoho zázrakom.“

Citujúc z Listu Židom 11, 1, konštaoval: „Keď nevidíš Boží plán, neznamená to, že ho Boh nemá.“ Rečník, ktorý absolvouje každoročne vyše 120 letov lietadlom a jeho video na YouTube videlo už 40 miliónov ľudí, povzbudzoval veriacich: „Nemusíš

cestovať po celom svete, ukáž lásku tam, kde si...“

Ak vložíš svoje štastie do dočasných vecí, Tvoje štastie bude dočasné,“ vyhlásil. „Nepotrebujem ruky, nohy, potrebujem Boha.“

Na záver bohoslužby sa Nick Vujicic s prítomnými spoločne pomodlil a slúbil, že sa do Česka ešte vráti.

www.krestandnes.cz

Mé bojové ostny otupovaly

Spomienka na brata Emila Kráľa

Na jaře to budou dva roky, co mi zemřela nevlastní sestra, a v létě druhá. A tak jsem začala přemýšlet, co je po smrti, kdo asi jsem. Mluvila jsem o tom se svou snachou a ta mi dala letáček s pozvánkou na kurzy Alfa. I řekla jsem si: „No co, nic nemohu zkazit.“ A šla jsem se tam podívat. Říkala jsem si také: Já, ateistka a učitelka matematiky a fyziky, já jim ukážu. Ale byla jsem překvapena.

Nikdo mě nepresvědčoval.

Nikdo mě do ničeho nenutil, ani mě nepresvědčoval. Byla tam velmi klidná atmosféra a cítila jsem se příjemně. A tak se postupně otupovaly mé bojové ostny, a když se kurz blížil ke konci, nemohla jsem se dočkat středy večer, tedy dalšího setkání.

Cítila jsem Boží dotek, klid v duši, a bylo mi krásně... Už nejsem sama.

Kurz skončil a já jsem začala pravidelně chodit do Křesťanského společenství na bohoslužby. Na Vánoce jsem dostala Bibli a začala jsem ji bedlivě číst. O rok později jsem začala (opět na podzim) chodit na další běh Alfy jako pomocnice. Již jsem věřila, že je Bůh, ale dost otázek pro mě zůstalo nezodpovězených, a tak jsem hledala. Začala jsem se pravidelně modlit a diskutovat s některými věřícími, číst Bibli. A tak se jednou večer při čtení Bible, kdy jsem se zpovídala ze svých hříchů, a bylo jich hodně, stal zázrak. Cítila jsem Boží dotek, klid v duši, a bylo mi krásně a věděla jsem, že Bůh je, že mi odpustil všechny hřichy, že bude stále se mnou. Uvěřila jsem. Hodně lidí mi ublížilo, v podstatě celý život jsem byla sama - bez manžela. Ale teď se vše změnilo. Už sama nejsem, ničeho se nebojím, usínám klidně a s modlitbou na rtech.

Zazvonil nám doma telefón. Zdvihol som ho. V slúchadle počujem známy hlas: „Tu Kráľ. Brat môj, príď si pre stĺpcové obtahy Rozsievača. Práve prišli z tlačiarne.“

A ja som išiel.

Zazvonil som v byte rodiny Kráľovcov. Dvere mi otvorila teta Kráľová. Privítala ma s úsmevom a niekoľkými milými slovami, a potom ma zaviedla do pracovne brata Kráľa.

Tam mi odovzdal stĺpcové obtahy Rozsievača a ja ako technický redaktor som z nich mal urobiť takzvané zrkadlo pre tlačiareň. Ale vždy som tam musel aj chvíľu pobudnúť – nepustil ma hned preč. Cítil som, s akou láskou a zodpovedne pristupoval k tomuto nášmu časopisu a ako mu záležalo na tom, aby Rozsievač vyšiel z tlačiarne načas, podľa harmonogramu. Dal mi inštrukcie, ktoré články mám prípadne vynechať, lebo väčšinou bolo veľa materiálu.

Boli to príjemné chvíle, lebo vždy ma aj duchovne povzbudil. Potom ma vyprevadiľ.

Toto sa opakovalo každý mesiac niekoľko rokov a ja som k nim veľmi rád chodil.

Ale raz som nešiel.

Bol som aj s manželkou na liečení v kúpeľoch Korytnica.

Bol čas, že prišli stĺpcové obtahy z tlačiarne, ale brat Kráľ veľel, že nie som doma. Tak mi teda nevolal, že mám prísť, ale on prišiel do kúpeľov Korytnica a priniesol mi materiál. Uvedomil som si jeho zodpovednosť za úlohy, ktoré sú nám zverené.

Veľmi ma potešilo, že za mnou prišiel, ale vedel som, že na budúci mesiac budem môcť ísť zase ja do ich príjemnej domácnosti.

E. Krummholzová

Ludovít Betko

„Bus 4 Life“ zaparkoval aj v Nesvadoch

Pán Ježiš nás vo svojom velkom poverení (Mt 28) vyzýva k aktívnej misii. V praxi je však niekedy oveľa ľahšie urobiť „krok vpred“. Niektorí kresťania si dokonca myslia, že misia je výsadou iba misionárov a ľudí na to určených. Nie je jednoduché svedčiť... Zažili ste niečo podobné vo svojom živote?! Zbor BJB v Nesvadoch sa už dlhšiu dobu pripravuje viac sa misijne otvoriť okoliu, v ktorom žijeme – ľuďom v našej obci. Jedným z dôvodov, prečo sme sa rozhodli urobiť „krok vpred“, bol aj fakt, že my kresťania v Nesvadoch nechceme byť hluchí a slepí voči potrebám našich blížnych.

Výborný spôsob, ako spojiť príjemné s užitočným, je využiť možnosť pojazdnej predajne kníh – Bus

4 Life. Tento projekt zastrešuje organizácia OM – Operation Mobilisation, a kníhkupectvo CreativePress. A tak Bus 4 Life, čo v preklade znamená „Autobus pre život“, zaparkoval 17. – 19. 6. 2010 aj v Nesvadoch. Prečo taký názov? V ponuke bola prevažne kresťanská literatúra pre všetky vekové kategórie – pre deti, mládež, dospelých... Každý si mohol kúpiť niečo pre seba, pre svoj vlastný osobnostný rast, niečo, čo ho posunie v živote ďalej. Preto sa aj názov celej akcie niesol v myšlienke „Krok vpred“.

Súčasťou akcie boli rôzne atrakcie pre deti a mládež – mali sme zapo-

aby aj oni tvorili a urobili niečo pekné. Tento spôsob práce sa nám veľmi osvedčil. Prišli viaceré mamičky s menšími deťmi. Najprv si nesmelo sadli na lavičky a začali kresliť. Neeskôr sa predsa len rozhodli obzrieť si toto zvláštne pojazdné kníhkupectvo. Dobrovoľníci ochotne pomohli pri výbere kníh a odporučili im overené tituly. Bol to zároveň čas na nadvádzovanie kontaktov a prvé rozhovory o viere.

Akcia bola propagovaná v obecnom a školskom rozhlase. Počas troch dní sa na nej vystriedalo približne 200 ľudí. Najväčším lákadlom bola pre deti. Prišli aj tie rómske... tu

sa nám pomaly tiež otvárajú nové možnosti misijnnej a sociálnej práce.

Naše ciele sa čiastočne naplnili. Poskytli sme verejnosti možnosť zakúpiť si kresťanskú literatúru a tiež zviditeľniť našu prácu s deťmi a s mládežou v našej obci. Predalo sa množstvo kníh, rozdalo množstvo letákov a pozvánok na tábory. Sme radi, že sme mohli prispiť ku kvalitnejšiemu tráveniu volného času, k

vytvoreniu vhodného priestoru pre mladé rodiny s deťmi a najmä zviditeľneniu sa kresťanov v obci. Je to pre nás výzva – čo bude ďalej? Ako ďalej svedčiť? Nech nám v tom Pán Boh pomáha a dáva nám nové možnosti každý deň.

Veríme, že „Autobus pre život“ u nás zaparkuje aj o rok a opäť nás posunie o krok vpred.

Hlavnými organizátormi akcie bola cirkev Bratská jednota baptistov a nezisková organizácia YMCA Nesvady. Do jej prípravy a hladkého priebehu sa zapojilo vyše 20 mladých ľudí, ktorí boli ochotní venovať svoj čas, energiu a úsmev za každého počasia.

Betka a Aneta

žičanú trampolínu, nafukovací hrad, horolezeckú stenu a autíčka. Pri jednom stole mohli deti robiť rôzne ručné práce – od maľovania farbičkami až po výrobu pohľadníč.

Tvorivú dielňu mali na zodpovednosť dobrovoľníci z YMCA Nesvady a učitelia z besiedky a dorastu BJB. Svojimi kreatívnymi nápadmi povzbudzovali deti,

OHLED NA DRUHÉ

**Každý ať má na mysli to,
co slouží druhým,
ne jen jemu.**

Tit. 2, 4

Jedu tramvají na návštěvu své dcery. Tramvaj je vesměs zaplněná mladými lidmi, kteří směřují k brněnské přehradě. Najednou řidič ohláší, že vzhledem k výluce na trati je třeba přestoupit do autobusu, připraveném na určitém místě. Mladí lidé se úprkem výřít z tramvaje a spěchají k autobusu. Spěchám také, ale těm mladým nestacím. A jak tak dobívám, zpozoruju, že jedna mladá dívka mě sleduje a svůj nástup do zadního vchodu do autobusu úmyslně zpomaluje. **Až když uvidí, že to už stihnu, zvolna nastupuje.** Malič-

kost? Ne bezvýznamná. Přijala jsem tuto zkušenosť pro sebe jako projev dokonalé Boží péče o člověka. A to druhé, co mě potěšilo, že v dnešní době poznámenané nezájmem o druhého, ba až tvrdostí a bezohledností, **se přece našel mezi mladými lidmi někdo, kdo měl ohled na druhého.**

Ohled na druhého by měl být pro křesťana samozřejmostí. Boží Slovo nás k tomu jasně vyzývá. Když apoštol Pavel píše sboru do Filipis o tom, jak by se mělo projevovat pravé společenství z Božího Ducha, předkládá jim tuto výzvu: „Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu“ (Fp. 2, 4). Podobná výzva zazněla i do sboru v Korintu. „Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého“ (1k 10, 24). Ohled na druhé – mít na mysli to, co slouží druhým...

To ovšem předpokládá žít nesobecky, nemyslet jen na sebe a své zájmy. Naplňujeme tento Boží požadavek ve svém životě? Nežijeme den za dnem zahleděni jen na sebe a do sebe a druhé miříme bez povšimnutí? Pokud je tomu tak, nemůžeme se pokládat za učedníky Pána Ježíše.

Vyznejme v pokore před Pánem naši netečnost a nevšímavost a prosme, aby naše srdce byla naplněna Boží láskou. Potom nepropásneme příležitost, kdy budeme moci druhému ukázat, že nám na něm záleží, že nám není lhostejný a že jsme připraveni k pomoci. **Nejednou touží lidé po hřejivém úsměvu, tichém naslouchání, srdečnému stisku ruky. Dočkají se? Jsme Božím Duchem naplněni a vedeni k této službě?**

E. Titěrová

TOTO JE JEDNA Z NICH...

Mám veľa túžob,
veľmi veľa nesplnených,
a ešte viac, čo sa nikdy nesplnia.
Neviem veru, ktorá z nich je ktorá.

Toto je jedna z nich,
čo vyšľahlia z hĺbky studne,
kde sa snúbi voda a oheň,
kde sa stretli plytkosť s hlbinou,
tma so svetlom
aj dážď s púšťou.

Povedali – nie si vyrovnaný človek,
máš dve krídla
plné rozporu,
ako môžeš lietať,
ked' si raz vysoko
a zároveň hlboko dolu?!

No napriek tomu
aj ked' nechcem,
nemám na to právo,
predsa – túžbu chytám za ruku,
za plecia ju držím,
držím, a to pevne.

Ved' čo, nech vlastním aspoň túžbu,
ked' šéfka realita mi dala výpoved',
bez výstrahy a výpovednej doby,
a nedala mi ani odstupné.

Moja túžba sa volá – pokoj,
pokoj v nepokojnej dobe,
pokoj v smútku,
pokoj v zhone,
pokoj v beznádeji,
pokoj aj v tme,
pokoj, ked' ti ubližujú,
pokoj v neistote.
Hladajú ho rôzne,
jeden medituje,

druhý cvičí jogu,
tretí uteká do samoty hôr,
štvrty ide do kina,
piaty hľadá zakázané lásky,
další pozera na monitor.
Všetci chcú vypnúť, uvoľniť sa
a zabudnúť na nepokoju.

Každý túži po pokoji,
a ja nie som iná,
no táto moja túžba je o tom,
aby môj dom, moja izba
bola údolím pokoja,
kde už nie som ja,
ale Duch Boží – žriedlo pokoja.

Chcem byť potrubím
jediného vznešeného Boha,
chcem byť to, čo nie som.

Hospodine,
Ty jediný, najvyšší, všemocný Pán,
neber toto ako rúhanie,
pýtam sa Ča, či aj pri mne
môžeš dať dokopy
krásnu ružu s ostrým bodliakom?
Dym, čo štípe oči, s jasným slnečným jasom?
Tmavú priečasť smrti s jasavým anjelským
chorálom?

Videla som rozprávku,
príbeh dobra a zla,
nádobka sa rozbila,
živá voda vytiekla,
kráľ umieral,
no šikovný princ odtrhol si rukáv,
zdrap namočil do živej vody
a kráľ ožil,
handra bola nanič,
no jej obsah zachránil
kráľa, kráľovstvo i kráľovnú.

Ak mám byť handrou, tak nech som,
no nech jej obsah
prinesie aspoň niekomu úľavu a pokoj,
nech aspoň jednému poslúži
k večnosti aj lepšiemu životu.
Chcem to, čo nemám,
vlastním iba túžbu,
kľačím pred Vladárom sveta,
a odovzdávam mu ju.

Vaška

AKO DETI...

Andrea Balážová

Ako dospelí deťom, aj deti do spelým sú v mnohom príkladom. V Biblia nachádzame upozornenia, v čom máme byť ako deti, a naopak, v čom máme opustiť detské spôsoby.

V telesnom vývoji je prirodzené, že človek sa narodí ako dieťa, postupne dospieva a stáva sa z neho muž, žena. Biblia používa pojmy narodiť sa, byť dieťaťom, dospieť v muža – aj prenesene na duchovný vývoj.

- Aby sme vstúpili do Božieho kráľovstva, musíme sa *narodiť znova*. Pán Ježiš povedal Nikodémovi: „**Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo**“ (J 3, 3). A tiež: „**Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva**“ (J 3, 5).

- Apoštol Peter píše vo svojom liste: „**Ako práve narodené deti túžte po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho rástli na spásu, keď ste už okúsili, že Pán je dobrý**“ (1P 2, 2 – 3).

- Pisateľ listu Hebrejom napomína adresátov takto: „**Ved' hocí by ste už po tolkom čase sami mali byť učiteľmi, znova potrebujete, aby vás niekto učil základné pravidlá Božích slov. Stali ste sa takými, čo potrebujú mlieko, a nie tuhý pokrm. Lebo ten, kto ešte potrebuje mlieko, nechápe slová spravodlivosti, kedže je ešte dieťa. Tuhý pokrm je pre dokonalých, pre tých, čo majú návykom vycvičené zmysly na rozlišovanie dobrého a zlého**“ (Hb 5, 12 – 14). Z tohto textu vidíme, že u človeka by malo prebiehať aj duchovné dospievanie.

- A napokon spomeniem ešte skrátene slová apoštola Pavla z listu Efezanom: **On (Pán) ustanobil apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela, až kým všetci nedospejeme v dokonalého človeka, ktorého mierou dospelosti je plnosť Krista** (Ef 4, 11 – 13).

V čom teda máme a v čom nemáme my dospelí byť ako deti?

- Pán Ježiš dáva dieťa za vzor svojim učeníkom – dospelým mužom,

keď hovorí: „**Ak sa neobráťte a nebudeste ako deti, nikdy nevojdete do nebeského kráľovstva**“ (Mt 18, 3). A tiež: „**Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve**“ (Mt 18, 4). Teda **pokora** je to, čo si potrebujeme zachovať z detských vlastností. Dieťa pri správnej výchove prirodzene považuje dospelého za autoritu. Je mu zrejmé, že jeho povinnosťou je poslúchať svojich rodičov, učiteľov...

Keď to nerobí, je neposlušné, prirodzene cíti vinu. Dospelí však majú tendenciu vládnuť, a nie poslúchať, presadiť svoj názor, a nie podriadiť sa. Pritom aj my máme Bohom stanovené autority: predovšetkým je ňou samotný Boh, potom starší zboru, pastieri, učitelia, šéfovia v práci, pre ženy ich vlastní manželia a pre všetkých napokon aj svetská vrchnosť. Máme v srdci **pokoru**, keď sme konfrontovaní s autoritami?

- Uvediem ďalší príklad. Pán Ježiš sa modlil k Otcovi: „**Velebím Ťa, Otče, Pán neba a zeme, že si toto (evangelium) skryl pred mûdrymi a rozumnými a zjavil si to tým najmenším. Áno, Otče, tak sa ti to zálúbilo**“ (Mt 11, 25 – 26). Boh sa rád dáva spoznávať tým, ktorí sú ochotní jednoducho veriť Božím zjaveniam a divom a nechať sa nimi ovplyvniť. Dospelí sa zvyknú považovať za natoľko mûdrych, že ich Božie zjavenia nechávajú ľahostajnými, tak ako napr. ľudia z Chorazim, Betsaidy či Kafarnaumu – napriek tomu, že Ježiš tam urobil väčšinu svojich divov, nekajali sa, nebrali ich vážne. Práve detská jednoduchá **dôvera** nám pomôže veriť Božím zjaveným pravdám a prijať ich, aj keď sa niekedy až priečia ľudskej múdrosti a rozumnosti.

- Keď Ježiš učinil divy uzdravenia slepých a chromých v jeruzalemskom chráme, boli to práve deti, ktoré volali: „**Hosanna synovi Dávidovmu**“ (Mt 21, 14). Dospelí – velkňazi a zákonníci – sa na to hnevali, ale Ježiš im povedal: „**Nikdy ste necítili: Z úst batoliat a dojčenie pripravil si si chválu?**“ (Mt 21, 16) Myslím si, že sa máme čo učiť od detí aj v oblasti chválenia Boha a vôbec radosti ako takej. Deti sa tešia omnoho častejšie ako dospelí, a to aj pre rôzne maličkosti. Chválime Boha s detskou úprimnou **radosťou!**

Po týchto troch kladných vzoro-

vých vlastnostiach detí: pokora, dôvera a radosť, by som chcela poukázať aj na to, v čom máme opustiť **detinskosť**.

- Apoštol Pavel v známej 13. kap. 1. Korintanom píše: „**Ked' som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, usuďoval som ako dieťa. Ked' som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby**“ (1K 13, 11). A v ďalšej kapitole píše: „**Bratia, nebudte pri usuďovaní ako deti, v zle budte maličtí, no pri usuďovaní budte dokonali**“ (1K 14, 20). Pri oboch citátoch musíme zobrať do úvahy kontext, aby sme porozumeli, čo tým mal Pavel na mysli. Kapitoly 12 – 14 z 1. listu Korintanom patria do jedného celku, v ktorom sa hovorí o duchovných daroch – hovorení jazykmi, prorokovaní a ďalších. Ústrednou myšlienkovou v nich bolo napomenutie členov korintskejho zboru, aby pri používaní duchovných darov používali tú najlepšiu cestu, a tou je láska. Pavel ich napomína, aby nepoužívali duchovné dary len preto, aby sa robili dôležitými pred bratmi a sestrmi alebo pred neveriacimi, ale aby nimi napíňali skutočné potreby blížnych. V jednom komentári som k veršu 1K 14, 20 našla takúto poznámku: „**Je detinské dávať prednosť zábavnému pred potrebným a ligotavému pred pravým.**“ Deti sa s darmi rady hrajú. Nenakladajú s nimi príliš zodpovedne. Tiež nerozlišujú ich hodnotu: tešia sa z lacnej bižutérie, ako keby to boli drahokamy. Ako dospelí by sme však mali rozsudzovať: cesta lásky nás povedie k tomu, že duchovné dary nebudem používať s cieľom „ukázať sa“ pred inými alebo vyvýšovať sa nad iných – takéto spôsoby by sme mali zanechať. Mali by sme **rozsudzovať, čo je skutočne potrebné, a čo poslúži na dobré pre ostatných**. Takisto by sme mali vedieť **rozlišovať, čo je pravé, pravdivé, čo pochádza od Boha**,

od napodobenín, ktoré nám podsúva satan – od pekne znejúcich, ale prázdnych a falošných svetských myšlienok či skutkov.

• Ako dospelí máme učiť mladších, vychovávať deti, muži majú viesť svoje rodiny, máme pracovať, niektorí šefovať, stáť v rôznych pozících autority a v takomto postavení máme opustiť detinskú nezrelosť. Máme, naopak, **dospieť v múdrosti, rozvážnosti, pochopení spravodlivosti, rozlišovaní dobrého a zlého**.

• Nezrely vodca je podľa Knihy Kazateľ pohromou: „**Beda ti, krajina, ak je tvojím kráľom mladík...**“ (Kaz 10, 16). **Blažená si, krajina, ak je tvojím kráľom ušľachtily muž...**“ (Kaz 10, 17). Pritom sa myslí ani nie tak na vek, ako na duchovnú vyzretosť, veď aj Šalamún bol mladík, keď sa stal kráľom. Ale modlil sa k Bohu takto: „**Hospodine, môj Bože, ty si ustanovil svojho služobníka za kráľa po mojom otcovi Dávidovi. Ja som však mladý muž a neviem**

vládnuť... Obdaruj svojho služobníka schopnosťou spravovať tvoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým...“ (1Krn 3, 7; 9). Na to mu Boh odpovedal: „**Pretože si žiadal toto, a nie dlhý vek, ani bohatstvo, ani život svojich nepriateľov, ale si si žiadal rozvahu pri spravovaní, urobím teda podľa tvojich slov. Dávam ti múdrost a rozvážne srdce...**“ (1Krn 3, 11 – 12).

• Izaiáš zas prorokoval ako trest pre Jeruzalem a Judsko toto: „**Za kniežatá im dám chlapcov a zvládne nad nimi samopaš**“ (Iz 3, 4). Aj toto slovo je vyjadrením pohromy, ktorá nastáva, ak má vodca detinské spôsoby a nehľadá múdrost a dobro, ktoré pochádza od Boha.

Zhrnula by som to takto:

- zachovajme si detskú pokoru, dôveru a radosť
- túžbu vyniknúť nechajme premeniť láskou na túžbu naplniť skutočné potreby blížnych

• neskúsenosť a nedostatok múdrosti v pozícii, ktorú zastávame, vyznajme v modlitbe Bohu a prosme Ho, aby nás obdaril potrebnými schopnosťami, rozvážnosťou a múdrostou v rozlišovaní dobrého a zlého.

Pamäťajme na to, bratia a sestry, že sme **deti**, ktoré majú Otca v nebesiach. Otca, ktorý je všemohúci a ktorý vie riešiť každý problém. Zdôverujme sa Mu a dôverujme Jeho schopnostiam. Trávme s ním veľa času a učme sa od Neho.

„Pozrite, akú velkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme. Svet nás preto nepozná, lebo nepoznal jeho. Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. Každý, kto má túto nádej v neho, očistuje sám seba tak, ako je on čistý“

(1 J 1 – 3).

Kríza stredného veku

Prečo veľa pracujem a nemám čas na seba? Prečo strácam sily a akosi často trávim čas v ordinácii lekára? Alebo prečo nie som spontánny a plný ideálov, ako som býval v mladosti? Koniec koncov ani v tom zborovom a súkromnom duchovnom živote nenačádzam motiváciu a som príliš unavený, aby som sa chopil nejakej cinnosti.

To všetko sú veci, ktoré sa dejú v mojom živote, a hovorí sa tomu „kríza stredného veku“. Je to normálne a prirodzené, a keď je človek poctivý, musí urobiť konfrontáciu sám v sebe.

Musí jednoducho prejsť procesom sebapoznávania a to bolí. Musí vpuštiť Boha do svojho vnútra a podrobniť sa tvrdej sebkritike. V praxi to znamená starostlivo skúmať formy svojho kresťanstva, svoje tajné myšlienky, priania, slabosti svojej povahy, svoje činy, ale aj pasivitu.

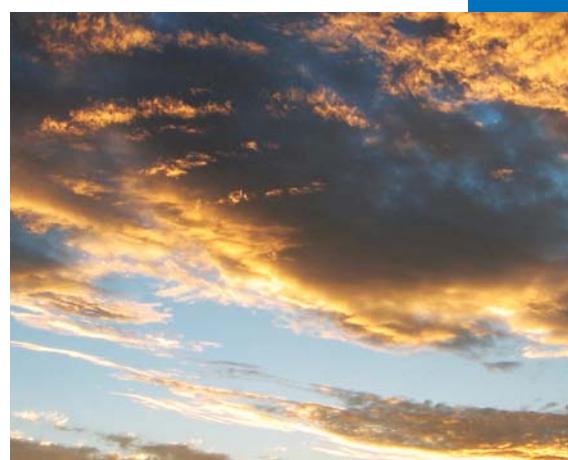
Predstaviteľ strednej generácie rád lipne na doterajšom spôsobe života, na vychodených cestíčkach, malicherne dbá na presné dodržiavanie náboženských povinností, stáva sa tvrdým, neláskavým, presadzuje svoj názor, nedokáže sa vzdať seba samého.

A práve tu je cesta – odovzdať sa Bohu. Písмо to nazýva „zaprieť sám seba“. Vela ľudí v strednom veku má problém so svojou vôľou. Ak nezameníme svoje vlastníctvo pravdy za Božiu pravdu, zákonite prehrávame svoj životný boj. Kríza stredného veku má svoj cieľ. Núti nás prehodnotiť rebríček svojich hodnôt. Vedie nás k pravej ľudskosti, k sebapoznávaniu, k sebazapieraniu, k práci na svojom spasení. Vela dvier sa zatvorí, žiaľ, veľa dobrých vecí sa už nevráti. Ale sú aj dvere, ktoré sa otvoria. Dovolme preto Pánu Bohu, aby nám odkryl nové možnosti, ktoré pre nás pripravil. Namiesto nariekania nad svojou krízou mu dakujme za to, že v nás koná a pretvára naše srdce a mysel.

„... s bázňou a s trasením konajte svoje spasenie“

(F 2, 12).

RH

**Zdravé srdce,
srdce plné lásky,
prebývá i v churavém těle.**

**V omylu žije ten,
kdo si o sobě myslí,
že je spravedlivý
a dokonalý.**

**Kdo rozsévá plevy,
zrní se nedočká.**

**Kdo hledá Hospodina
celým svým srdcem,
setká se s Ním,
byť i v poslední hodině
svého života.**

**Kdo hledá bližního,
najde ho v sobě.**

Fotbalový turnaj

První ročník fotbalového turnaje s názvem BJB CUP 2010 se uskutečnil dne 11. září v Kroměříži, pod záštitou místního sboru Bratrské jednoty baptistů.

Akce se vydařila nad očekávání, vždyť se jí zúčastnilo 9 týmů z celé České republiky a i s fanoušky nás bylo více než sto lidí. Den před turnajem jsme se sice strachovali o počasí, ale i to se z Boží milosti vydařilo.

O půl deváté ráno proběhlo losování do dvou základních skupin a už v 9 hodin vyběhly na hřiště první týmy, aby poměřily svoje síly.

Celý turnaj se konal na dvou hřištích (tartan a umělá tráva) a hrálo se systémem 4+1. Po skončení základních skupin nás v krátké pauze povzbudil Slovem „brankář“, bratr kazatel Alois Klepáček, a poté jsme se vrhli do vyřazovací části, kde napětí přibývalo, a síly ubýaly.

Nejlépe si vedl tým ze Suchdolu nad Odrou, který ve finále oplatil prohra ze základní skupiny domácímu týmu z Kroměříže a stal se tak absolutním vítězem tohoto prvního ročníku BJB CUPu.

Třetí místo vybojoval tým z Pelhřimova, jenž si po remíze v základní hrací době poradil na penalty s týmem z Blanska. Kromě pohárů za první tři místa si ocenění za „Osobnost turnaje“ odvážel i Mirek Klepáček, který se s třinácti góly stal nejlepším střelcem turnaje.

Moje poděkování patří všem zúčastněným, kteří se na turnaji podíleli aktivně i modlitebně a vě-

řím, že pro velký úspěch se turnaj bude opakovat i v dalších letech. Pokud máte zájem uspořádat další ročník ve vašem sboru a městě, můžete mě kontaktovat na adresu vasek4jesus@gmail.com.

Václav Chumchal

Satelitné a internetové vysielanie pre vás:

- spravodajstvo
- svedectvá zo života
- duchovné úvahy
- kresťanská hudba

rádio 7
rádio pre život

www.radio7.sk | Banská Bystrica 107,7 MHz | satelit Astra 3A

Ak sa vám naše vysielanie páči, podporite nás. Tatra banka č.ú. **2629010483/1100** VS 50. Ďakujeme!

Nový kazatel v Karlových Varech

Novým kazatelem našeho sboru se stal bratr Nick Lica, který dříve působil ve Vikýřovicích.

Přestěhoval se i s rodinou do sbořového bytu v naší modlitebně ve Staré Roli na konci července a od srpna hned začal svou kazatelskou práci. Nás karlovarský sbor byl po odchodu bratra kazatele Ivo Šrajbra tři roky bez stálého kazatele. Během této doby nám při našich bohoslužbách nejvíce vypomohli bratr Alois Boháček z Aše a bratr Alexandr Tarasenko, misijní pracovník sboru Vinný kmen. S nástupem nového

kazatele jsou spojena mnohá očekávání a je tomu tak i mezi členy našeho sboru. Na prvním místě jsme vděčni našemu Bohu, že jsme mohli přivítat bratra Nicka jako nového kazatele i s jeho manželkou Annou a dětmi Adrianou, Melindou a Gabrielem. Přestěhování téměř přes celou republiku a nový začátek na novém místě není snadným životním okresem. Věříme, že s Boží pomocí naplní Licovi Boží vůli a zvládnou vše, co pro ně Pán připravil v Karlových Varech.

V neděli 19. září 2010 se konalo slavnostní shromáždění, při němž

bylo našemu novému kazateli vyprošeno požehnání za účasti předsedy Výkonného výboru BJB v CR bratra kazatele Milana Kerna, který kázal v dopolední části podle Slova z 2. listu Timoteovi, 1.kapitoly s důrazem na 7.verš . Po vyprošení požehnání a společných modlitbách zapívala písň celá rodina bratra kazatele Licy, nový bratr kazatel krátce oslovil sbor a hrál také sólo na trumpetu. Bohatý program Slova, písni a modliteb pokračoval i odpoledne a byl především oslavou našeho Pána Ježíše Krista. Oslavy se zúčastnili i hosté z okolních sborů BJB v Aši, Chebu, Sokolově, Kraslicích a Teplicích a také z některých dalších církví v Karlových Varech, Církve bratrské, Církve adventistů s.d., Českobratrské církve evangelické a další.

Našemu novému kazateli a jeho rodině přejeme mnoho Boží milosti a požehnání ve službě i v osobním životě.

**Jan Svoboda,
předseda
sboru BJB K. Vary**

Evanjelium Ježiša Krista je dobrou správou, pálenie Koránu je zlou správou

Národná asociácia evanjelikálov (National Association of Evangelicals – NAE) v USA požiadala moslimskú komunitu, aby uznala, že oznamený plán flormskej skupiny kresťanov pálil 11. septembra Korán nereprezentuje názor širokej väčšiny kresťanov, uvádza internetová stránka www.nae.net.

„Pre všetkých nasledovníkov islamu: Prosím nesúdte všetkých kresťanov podľa konania jedného extrémistu,“ vyhlásil prezident NAE Leith Anderson.

„Jedna osoba a 30 mlčiacich nasledovníkov nehovorí za 300 mi-

liónov Američanov, ktorí Korán nikdy nebudú pálit.“

Pripravované pálenie Koránu odsúdili aj americkí náboženskí lídri.

NAE podporuje narástajúce porozumenie medzi rozličnými vierami a ľutuje úsilie, ktoré ide proti spravodlivej a mierovej spoločnosti.

Galen Carey, riaditeľ NAE pre vládne záležitosti, povedal: „Táto akcia nie je priemeranou odpovedou na útoky z 11. septembra.“ Dodal, že to zneuctuje pamiatku tých, ktorí zomreli počas útokov 11. septembra 2001.

Leith Anderson dodal:

„Evanjelium Ježiša Krista je dobrou správou. Pálenie Koránu je zlou správou.“

(www.krestandnes.cz)

TWR-CZ si v Brne pripomenulo 20 rokov vysielania v ČR a 40 rokov vysielania v češtine

B R N O - V nedelu 12. septembra 2010 sa v zbere Bratskej jednoty baptistov (BJB) v Brne uskutočnila slávnostná bohoslužba pri príležitosti 20. výročia vysielania Trans World Radia (TWR) v Českej republike a 40. výročia vysielania v českom jazyku.

Podujatie začalo polhodinovým koncertom skupiny Terebint, po ktorom prítomných privítal riaditeľ TWR-CZ Aleš Bartošek:

„Nechcem vítať v mene pracovníkov Trans World Radia, pretože me-

dzi nami je slávnejšie meno.

Vitajte v mene Božom, v mene Pána Ježiša. V mene Toho, Ktorému chceme dnes spoločne podakovať za 20 rokov služby.“

„Ale čo znamená dvadsať rokov služby v Českej republike a čo to je štyridsať rokov českého vysielania oproti dvetisíc rokom doby milosti?“ opýtal sa a podakoval za úžasnú milosť a výsadu byť v rozhlasovej misii, za motiváciu nových pracovníkov a ich obdarovanie k práci.

„Veľmi ďakujeme za to, že ste prišli.“

TWR-CZ si v Brne pripomenulo 20 rokov vysielania v ČR a 40 rokov vysielania v češtine.

Stretnutie v Brne moderovala Jitka Hovořáková a zíšli sa na ňom súčasní zamestnanci a spolupracovníci TWR-CZ, bývalí pracovníci, partneri a priaznivci.

Za TWR-Europe pozdravil prítomných 100. žalmom Peter Kolárovský a prednesol úvodnú modlitbu, po ktorej bol v premiére premietnutý 27-minútový dokument o službe TWR-CZ s názvom „Tisíce slov o nadieri“.

Biblické slovo počas bohoslužby s Večerou Pánovou mal Karel Káňa z Apoštolskej cirkvi Břeclav. Spoločnými piesňami sprevádzala prítomných chvíliaca skupina pod vedením Jiřiny Markovovej a program doplnili príhovory niekolkých zúčastnených.

Na záver zhromaždenia bola vykonaná zbierka a udelené požehnanie. Dodatočný program vyplnili osobné rozhovory pri občerstvení v zborových priestoroch BJB.

(www.krestandnes.cz)

Literatúra z Detskej misie

Ponúkame Vám materiály pre pracovníkov s deťmi a dorastom, ktoré vydáva Detská misia na Slovensku. Prvý záujemca, ktorý si objedná ponúkaný titul cez Rozsievac, dostane publikáciu zdarma.

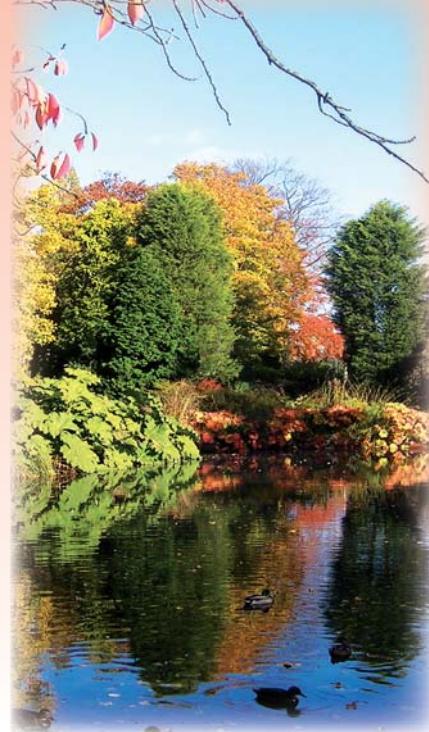
Duchovný rast detí

Možno vás už trápila otázka, ako môžete pomôcť duchovne rásť deťom, ktoré uverili v Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa.

Ako a kde ich vyučovať? Ako im najviac pomôcť v tom, aby verne nasledovali Pána? Ako im poradit v ich konkrétnych problémoch?

Odpovede nájdete v novej knihe Sama Dohertyho **Duchovný rast detí**. Kniha stojí 5 Eur.

Nájdete ju v internetovom obchode Detskej misie (www.detskamisia.sk), alebo si ju môžete objednať na adrese redakcie Rozsievaca.

Fredi Winkler v Košicích, ve Valašském Meziříčí a v Praze.

Fredi Winkler (60), renomovaný průvodce Izraelem a biblickými proroctvími Starého i Nového zákona, který žije se svou rodinou od roku 1973 v Izraeli, přijede na několik dní do Evropy a navštíví Slovensko i Českou republiku.

- 24. do 26.11. bude sloužit ve sboru BJB v Košicích,**
- 27.11. ve sboru CČE ve Valašském Meziříčí,**
- 28. a 29. večer ve sboru BJB v Praze na Jiřího náměstí.**

Srdečně zvou pořádající sbory a MOKJ Praha.

Náměty přednášek:

**Situace v Izraeli na pozadí biblických proroctví
a pohledy do Janovy Apokalypy.**

Britská Evangelikální aliance vítá závazek vlády vůči věřícím

Evangelikální aliance Velké Británie přivítala ujištění baronesy Warsiové, že vláda Spojeného království „spoléhá na Boha“ a je „spokojena“ s vírou. Ministrině to prohlásila minulý týden k biskupům Anglikánské církve. Dodala také, že církev „má na srdci blaho společnosti“ a že labouristická vláda selhala, když „nedokázala uvolnit pozitivní sílu víry v naší společnosti“.

Předseda britské Evangelikální aliance pro veřejné záležitosti Dr. Don Horrock řekl, že slova baronesy Warsiové jsou „správná“ a „pronesená v pravý čas“.

„Dříve se křesťané cítili, jako by na ně jejich političtí vůdci hleděli s nedůvěrou nebo dokonce se strachem,“ řekl.

Dr. Horrock připomněl práci křesťanských charitativních organizací, jako je například Redeeming our Communities z Manchesteru, jejíž dobrovolníci napomohli ke snížení kriminality a antisociálního chování ve svém městě.

Předseda britské Evangelikální aliance Steve Clifford řekl, že křesťané „se již snaží sloužit svým blízním“, avšak nyní se mohou chopit příležitosti, která jim umožní ještě větší zainteresovanost do vládních plánů na vytvoření „velké společnosti“.

Dodal také, že návštěva papeže Benedikta XVI. napomůže křesťanům ve Velké Británii hrát významnější roli v oblasti podpory chudých prostřednictvím vystoupení proti marginalizaci křesťanů ve společnosti a modliteb za působení křes-

tanů v oblasti pomoci potřebným.

Evangelikální aliance varovala křesťany, aby se „nezaplétali do potíží“ v oblastech, kde by vláda měla šetřit, čímž potvrdila obavy, že koncept „velké společnosti“ je pouze pokusem vlády zakrýt některé závažné problémy.

(www.krestandnes.cz)

Křesťanství je pro většinu mladých Britů „vybledlá vzpomínka“, tvrdí průzkum

Většina mladistvých považuje křesťanství za irrelevantní pro své životy, je však vůči náboženství méně nepřátelská, než byla generace jejich rodičů. Ukázal to nedávný výzkum v řadách Anglikánské církve.

Průzkumu se zúčastnilo na 300 mladých lidí z generace Y – narozených po roce 1982, kteří nějakým způsobem participovali na křesťanských mládežnických aktivitách nebo skupinkách. Průzkum, prováděný po dobu pěti let, byl soustředěn na jejich víru ve vztahu ke křesťanství a vliv křesťanských aktivit na vývoj jejich víry. Podle jeho výsledků většina mladých spíše věří ve své přátele, svou rodinu nebo sami v sebe, než v Boha.

Sylvia Collins-Mayo, socioložka náboženství a členka výzkumného týmu, k tomu říká: „Pro většinu lidí byla víra a spiritualita pro všední život zbytečná. Jako mladí jsme nehledali odpovědi na věčné otázky a neměli jsme tendenci ke ‚každodenní víře‘.“

Podle ní mladí lidé hledali náboženskou perspektivu pouze ve „vzácných příkladech“, a pokud to udělali, často se tak dělo pouze s nejasným, zděděným kulturním povědomím o křesťanství, protože nebylo k dispozici nic jiného.

„V takových případech se občas před spaním pomodlili,“ pokračuje Sylvia Collins-Mayo. „Mladí lidé si v takových situacích obvykle vystačí s vnější stránkou náboženství a jejich znalosti o křesťanství jsou malé.“

Průzkum ukázal, že mládežnické projekty byly velmi prospěšné pro mladé křesťany, avšak jejich dopad na ty z jejich účastníků, kteří na životě církve aktivně ne-participovali, byl nízký.

(www.krestandnes.cz)

millionu lidí. Odhaduje se, že za působení CfaN navštívilo tato shromáždění asi 120 milionů osob.

(www.krestandnes.cz)

ProChrist zveřejnil nahrávky ze zářijového turné evangelisty Ulricha Parzanyho v ČR

Na internetových stránkách evangelizační kampaně ProChrist byly zveřejněny zvukové nahrávky kázání a seminářů, které během své zářijové návštěvy v České republice vedl německý evangelista a pastor Ulrich Parzany.

Turné pastora Evangelické církve v Německu (Evangelische Kirche in Deutschland, EKD), které proběhlo ve dnech 12. až 20. září 2010 na různých místech republiky, bylo zaměřeno na evangelizaci a s ní spojenou přípravu sborů. Zdůrazňoval především, že sbor, který chce efektivně evangelizovat a následně evangelizované efektivně vést k Bohu, se nesmí spokojit se zachováním stávajících podmínek a musí se změnit.

Organizace CfaN (Christ for all Nations, Kristus pro všechny národy) spustila nové internetové stránky v češtině. Tato mezinárodní misijní organizace se zaměřuje především na africký kontinent, jejím zakladatelem je německý evangelista Reinhard Bonnke.

Počátky CfaN leží v roce 1967, kdy Reinhard Bonnke zahájil svou misijní činnost v jihoafrickém Lesothu. Samotná organizace byla založena roku 1974, je registrována jako charitativní, nedenominační organizace s hlavním sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem.

CfaN šíří evangelium především prostřednictvím kázání, jejím hlavním znakem jsou masová evangelizační shromáždění s průměrnou návštěvností 500 000 až 800 000.

Na největším z nich, roku 2000 v nigerijském Lagosu, se sešlo 1,6

Dále kladl Ulrich Parzany důraz na veřejný charakter evangelizace a na čtyři prvky, které jsou podle něj neoddelitelnými a nenahraditelnými prvky misie: diakonie, zvěstování, rozdělené na evangelizaci, určenou pro nevěřící, a zvěstování pro věřící křesťany, mající posílit jejich víru, společenství a modlitbu.

Na stránkách misijní kampaně ProChrist, v jejímž rámci Ulrich Parzany působí, je umístěno celkem devět náhrávek ve formátu MP3, které zaznamenávají semináře a kázání z Prahy, Milov, Náchoda, Vsetína, Třince a Komorní Lhotky. Další evangelizační turné ProChrist se uskuteční ve dnech 3. až 10. března 2013 v německém Stuttgartu.

www.krestandnes.cz

Ulrich Parzany ve svém brněnském vystoupení také řekl:

V Evropě máme svobodu. Takovou svobodu jako nikdy předtím. Mafie to pochopila, křesťané ne. Dveře k evangelizaci jsou stále ještě otevřené. Evropa potřebuje dnes Krista více než kdy jindy.

Veliký svod dáblův zní: „S vírou se nechodí na veřejnost!“

My křesťané se dobrovolně vzdáváme toho, abychom šli s evangeliem na veřejnost. Uzavíráme se do ghettou soukromé sféry. Jsme zbabělí.

První křesťané nemohli mlčet o tom, co viděli a slyšeli. Přijali za své, že poslední slovo a moc nemá císař, ale Kristus! Šli s tím na veřejnost. Byli mučeni, Štěpán byl ukamenován. Ale oni nemohli jednat jinak.

Ježíš není žádný maskot, plynák v kapse. Ježíš je Pánem světa. Všichni lidé se s Ním jednou setkají jako se spravedlivým soudcem, který bude soudit všechny lidi. Ježíš není jen osobní pravda, ale veřejná, obecná pravda. Lidé se to musí od nás dozvědět, jinak je podvádíme.

Jaké to je?

Marie Horáčková

„Pověz nám ještě něco z té Bible.“ prosila mne jedna malá holčička, když jednou ráno se zajmem listovala velkou obrázkovou Biblí. Tohle jsou ta nejkrásnější slova, která můžeme od dětí slyšet a která mne vždy dovedou znova vyburcovat k vyprávění příběhů.

Na letošní tábor AWANY se do Pozdětína dne 31.7.2010 sjely nejen děti z věřících rodin brněnského sboru, ale pozvání přijali i jejich kamarádi ze schůzek a aktivit Awany. Potom jsme zde mohli zažívat podobné otázky, jako například: „Co je to ta besídka, kde můžeme každou neděli poslouchat tyhle příběhy?“ anebo jsme se mohli dívat, jak se děti společně modlí – věřící i nevěřící – jak s chutí poslouchají a hrají příběh týdne – Ezau a Jákob. Ano, hrají, čtěte dobře. Děti byly u porodu, vařily čočku jako Jákob, přemýšlely o tom, jak se asi cítíl podvedený Ezau, o tom, jaké to je, když si každý z rodičů vybere z dětí svého miláčka, na něhož nedá dopustit. A vůbec. Celým táborem se prolínaly vztahy v rodině. A že se vedoucí trefili do černého, o tom nebylo pochyb. Téměř každé přítomné dítě přiznalo, že u nich v rodině to se vzájemnými vztahy není zrovna o.k. Ve skupinkách se přiznávaly, co všechno provádějí svým rodičům a sourozencům, a uvědomovaly si, že ne vždy mají pravdu a že by měly se svým chováním něco dělat. Ale co je hlavní - mnohé z nich

Skupinka dívek

Boj v potoku Jabok

se teprve dozvěděly, že je Pán Bůh má rád, i když se zrovna zachovají nepěkně k ostatním, že trpělivě čeká, až všechno přiznáme a vyznáme, a že nám mimo jiné říká: **„Já tě nikdy neopustím, nikdy se tě nezreknu.“**

Odpustí nám tak, jako odpustil Ištivému Jákobovi na jeho cestě od rodiny ke strýci Lábanovi. A i když Jákob na své cestě zažil ještě hodně příkoří, studu, osamění a strachu, přece jen věděl, že Pán Bůh je stále s ním, jak mu zaslíbil.

Co člověk zaseje, to také sklidí

To je životní pravda, kterou Jákob zažil na vlastní kůži. Strýc Lában se snažil Jákoba podvádět znova a znova a Jákob se musel cvičit v trpělivosti. Nakonec musel od Lábana i se svou početnou rodinou a nabytým majetkem utéct, ale ani tehdy jej Pán Bůh neopustil. Stejně jako Lábana. Oba dva byli zastaveni a donuceni uzavřít příměří.

Děti na táboře hrály hru na Jákobův boj s andělem v potoce Jabok a zjistily, že to není tak jednoduché. Ale ještě více přemýšlely o odpuštění a o tom, jak moc potřebují odpouštět druhým.

A tábor vydal své ovoce

Nastal poslední večer, táborák a s ním výzva. Co byste řekli, že jsme jako křesťané čekali? Nic, normálně, jako vždy. A ono se stalo něco jiného.

Když bylo dětem oznámeno, že kdo z nich by chtěl nyní vydat svůj život Pánu Ježíši Kristu, aby vstal a odešel na setkání k modlitbě, zvedlo se asi 15 dětí a pomalu odcházel od ohně na určené místo. V tu chvíli nám vyhrkly slzy z očí a poznali

Odjezd v dešti

Nástup u táborové vlajky

Hotový chléb

Děti vařily čočku

Ezauův vztek na Jákoba

jsme, že se tady děje něco, co absolutně nemůžeme ovládat ani plánovat. Že Pán Bůh si povolává koho chce a kdy chce a že tenhle tábor nebyl zbytečný. Samozřejmě si uvědomujeme, že u dětí je tohle teprve začátek a čeká je dlouhá cesta, možná podobná té Jákobově, ale věřím, že koho si Pán přitáhne k sobě, toho pevně drží, i když to zrovna nevidíme, ať se děje, co se děje, neopustí jej. I když se mladý člověk někdy na nějaký čas vzdálí, Pán Bůh ho přece miluje. On nejedná podle našich představ. Takové to je. Horké, plné slz. Do Božích věcí a rozhodnutí my nevidíme.

Jsem šťastná, že mi Pán Bůh daroval letos v létě tuhle velikou radost - vidět děti, odcházející za Ním. To je veliká Boží milost.

AGAPÉ

Když řekneš „agapé“,
je to láska,
však trochu jiná,
než známá je nám z románů a kin.
Ta láska obsahuje čin,
čin plný obětí a pochopení.

V řečtině „agapé“,
v latině „caritas“
a volně přeloženo
„setřu ti slzu ze tvých řas“.

Budu ti ji stírat denně
a ponesu tvůj kříž,
budu ti sloužit nezištně a jemně,
budu se s tebou radovat i plakat zároveň
a o všechno se rozdělím.

Pochopím tvoje trápení,
obvážu ti rány,
obejmu tě a přitulím.
Rozdám svůj majetek i cit,
když budeš spokojeně, v klidu žít.

Když jiskra štěstí
ukáže se ve tvém zraku,
pak budu mluvit o zázraku.

Agapé, caritas,
setřu ti slzu ze tvých řas.

Jarmila Dybová

Za fotografie
publikované v tomto
čísle pekne díkujeme.
Ich autormi sú:
R. Bohuslav,
J. Hriňáková, L. Kešjar,
V. Malý,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.

